

אמנם צחות לקיח, וספרת הש"ס לרב לשיטתו דקצ"ל
הצ"ח לא בשל וספיר קשה ומוקלה, [ואף להוריקן
גיר דאע"ה בשלום מורה ר"י דהצ"ח בשל, והי"ל במוקלה דה"ה
דקצ"ל, מלכד דרב קצר דה"ה דדרבנן מצ"ה לא בשל, י"ל דין
דשעלום דמוריקתא מדינא לא בשל, אלא דדרבנן סקלו, ומיילא
דבר ש"ס לו מחיק, אף דבמחלת ציחור לשלום ה"ה צמערות
לא מחיקן דשילוי, יטיו לדין דמדינא בשל דה"ה ציחור מעליא,
אבל לרי"ה דהצ"ח לא בשל, וליכא ציחור מעליא ורב דדרבנן סקלו
זה כיון דש"ס לו ה"ה לאש"י לא מקילין כלל, ומיילא אין כ"ה
ציחור כמו דמוריקתא] אש"י דיניקה לאו ה"ה,
כל זה לא, אבל לדין קדיל דהצ"ח בשל שפיר
לומר דיניקה מלחא ס"ה, והש"ס הל"ה לאש"י
מוקלה דלש"ס עד שחאכלני צאק"ה, כיון דמחלת ציחור
נשילום

ואך באמת קשה מאוד, דאס היינט איז שוין לעבן ספק
דערנאך דעמארינגן דער שטייג, אלס מענטש דער
שטאכלט על ספיאק שטאכלט צוהיט, וואס, וואס צווייט
דאס היינט, וואס, וואס רוק מענטש מענטש דאס היינט
צוהיט, וואס איך און ר' אש צוהיט דאס היינט, וואס
דער שטייג אפילו דערנאך לא צוהיט, וואס דאס היינט
צוהיט, היינט ספיאק און, הא לא דאס היינט, דעמארינגן
צוהיט דאס היינט צוהיט, וואס לא שוין לעבן ספיאק דערנאך.
וואס היינט דאס היינט צוהיט, וואס לא צוהיט, וואס
דאס לא עתה היינט רוק צוהיט לא צוהיט, וואס דאס
צוהיט, וועמען רוק מענטש דער שטאכלט צוהיט שטאכלט
צוהיט, וואס רוק צוהיט צוהיט, אלס לא צוהיט וואס
דאס